

Orörd bergsbrant

Bergs- och rasbranter är vanligtvis relativt orörda miljöer. Det är svårt att avverka träd här och därför finns det ett stort inslag av död ved samt äldre eller senvuxna träd, det vill säga träd som växer långsamt.

Naturvärdet i beskuggade bergsbranter skiljer sig från de solbelysta bergsbranterna. De beskuggade bergsbranterna är vanligtvis fuktiga där täcket av olika lavar och mossor växt sig tjockt. Lavar trivs framför allt på de mer plana torrare ytorna. På de branta bergväggarna växer ofta ovanliga mossor.

De solbelysta branterna har en högre andel lövträd än omkringliggande skog. Exempel på lövträd som går att hitta är asp, sälg och ibland även lind. Äldre eller döda tallar i soligt läge är ofta livsmiljö för en rik fauna av ryggradslösa djur.

Markvegetationen är nästan alltid artrik och brukar hysa en stor del örter, gräs och ormbunkar. Ofta påträffas trolldruva. Vanliga fåglar är hålhäckande småfåglar och hackspettar. Branter kan också vara bra häckningsplatser för rovfåglar och korp, framför allt i de högre liggande områdena.

Saltberget

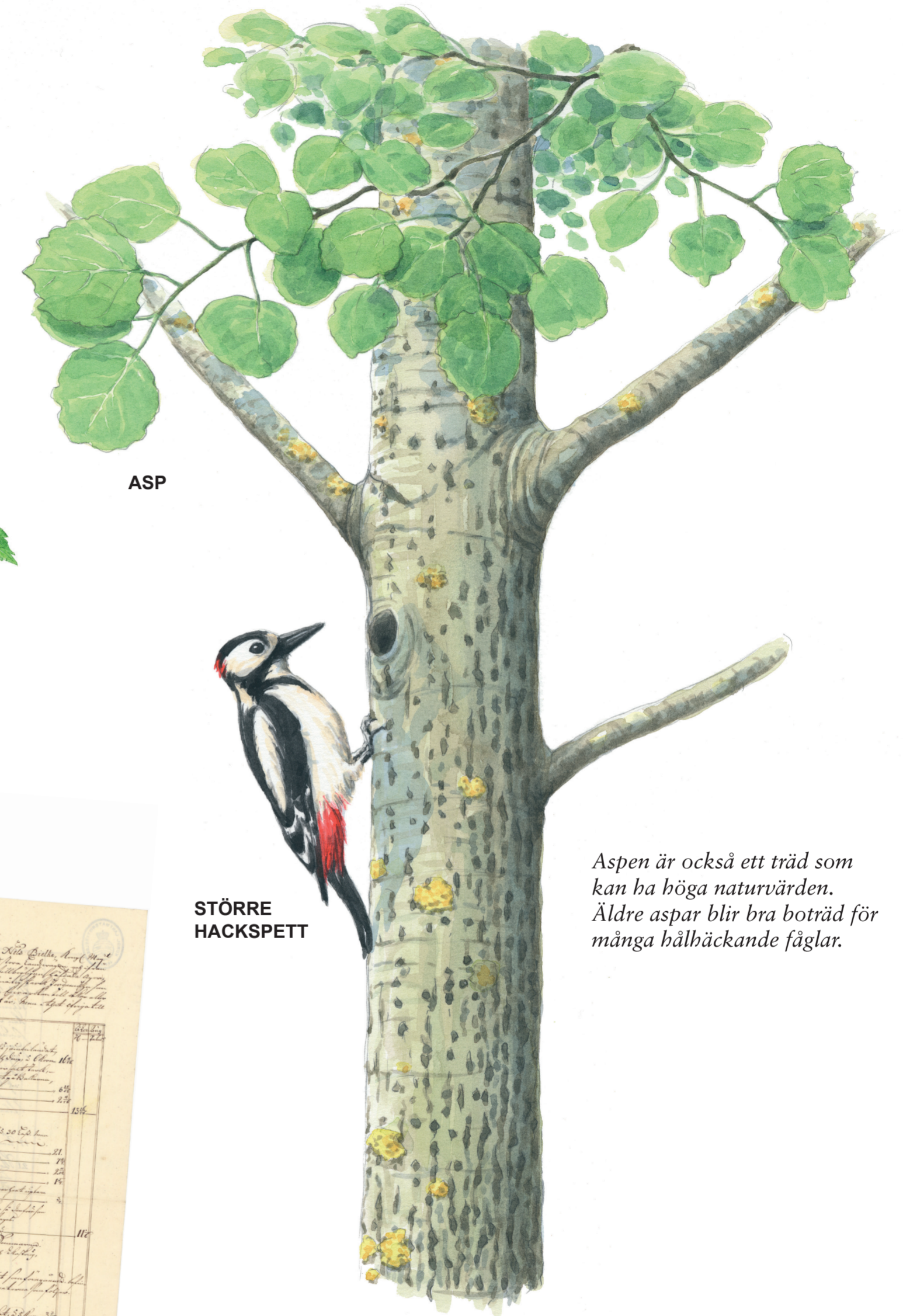
Den här bergsryggen sträcker i nordöstlig riktning från Botkyrkabacken till Hågelby hage. Skogen och bergsområdet är ganska stort men det har varit svårt att ta reda på vad området heter. På en äldre karta från år 1709 hittade vi att berget kallats för Saltberget. Därför har vi gett denna stig namnet Saltbergsstigen.

TROLLDRUVA

Trolldruvan växer på mullrika skuggiga platser och har giftiga svarta bär.

ASP

STÖRRE HACKSPETT

Aspen är också ett träd som kan ha höga naturvärden. Äldre aspar blir bra boträd för många hålhäckande fåglar.

Karta från 1709 med Kumla i norr och Segersby i söder. I väster ligger Saltberget och Saltbergsmossen och i öster Albys ägor.

Långt ifrån lagom